

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 92/112/ЕИО

от 15 декември 1992 година

относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от производството на титанов двуокис

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че Директива на Съвета 89/428/ЕИО от 21 юни 1989 г. относно процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от производството на титанов двуокис⁴ беше отменена от Съда на европейските общности с решение от 11 юни 1991 г. на основание липса на подходящо правно основание⁵;

като има предвид, че ако държавите-членки са предприели необходимите мерки за спазване на посочената директива, не е необходимо да предприемат нови мерки за спазване на настоящата директива, при условие че вече предприетите мерки съответстват на последната;

като има предвид, че юридическата празнота вследствие на отмяната на спомената директива може да окаже неблагоприятно въздействие върху околната среда и условията на конкуренция в отрасъла за производство на титанов двуокис; като има предвид, че е необходимо да се възстанови създаденото с посочената директива обективно положение;

като има предвид, че целта на настоящата директива е да се сближат националните правила по отношение условията за производство на титанов двуокис с цел премахване на съществуващите нарушения на конкуренцията между различните производители в отрасъла и гарантиране на висока степен на опазване на околната среда;

като има предвид, че Директива на Съвета 78/176/ЕИО от 20 февруари 1978 г. относно отпадъците от производството на титанов двуокис⁶, и по-специално член 9 от нея,

¹ ОВ, С 317, 07.12.1991 г., стр. 5.

² ОВ, С 94, 13.04.1992 г., стр. 158 и ОВ, бр. С 305, 23.11.1992 г.

³ ОВ, С 98, 21.04.1992 г., стр. 9.

⁴ ОВ, L 201, 14.07.1989 г., стр. 56.

⁵ Решение от 11 юни 1991 г., дело С-300/89, Комисията срещу Съвета (все още не е публикувано).

⁶ ОВ, бр. L 54, 25.02.1978 г., стр. 19; Директива, последно изменена и допълнена с Директива 83/29/ЕИО (ОВ, бр. L 32, 03.02.1983 г., стр. 28).

изисква държавите-членки да изготвят програми за постепенно намаляване и евентуално премахване на замърсяването, причинявано от отпадъците от съществуващите към 20 февруари 1978 г. промишлени предприятия;

като има предвид, че тези програми определят общи цели за намаляване на замърсяването, причинявано от течни, твърди и газообразни отпадъци, които следва да се постигнат до 1 юли 1987 г.; като има предвид, че тези програми трябваше да се представят на Комисията, която да може да представи подходящи предложения на Съвета за тяхното хармонизиране по отношение на намаляването и евентуалното премахване на това замърсяване, и за подобряване на условията на конкуренция в отрасъла за производството на титанов двуокис;

като има предвид, че за да се опази водната среда, следва да се забрани заустването на отпадъци и изхвърлянето на определени отпадъци, по-специално на твърди и силно киселинни отпадъци, както и постепенно да се намали изхвърлянето на други отпадъци, по-специално на слабо киселинни и неутрализирани отпадъци;

като има предвид, че съществуващите промишлени предприятия следва да използват подходящи системи за преработка на отпадъците с оглед постигане на поставените цели до определените дати;

като има предвид, че инсталирането на такива системи може да доведе до сериозни технико-икономически затруднения при слабо киселинните и неутрализирани отпадъци от определени предприятия; като има предвид, че поради това държавите-членки следва да могат да отсрочат прилагането на тези разпоредби, при условие че е изготвена и представена на Комисията програма за ефективно намаляване на замърсяването; като има предвид, че когато държавите-членки изпитват такива затруднения, Комисията следва да може да удължава съответните срокове;

като има предвид, че във връзка с изхвърлянето на определени отпадъци, държавите-членки следва да могат да си поставят такива цели за качество, които да водят до равностойни във всяко отношение резултати на получаваните чрез определяне на пределно допустими стойности; като има предвид, че тази равнозначност следва да се докаже в подлежащата на представяне на Комисията програма;

като има предвид, че без да се накръняват задълженията на държавите-членки, произтичащи от Директива на Съвета 80/779/ЕИО от 15 юли 1980 г. относно пределно допустимите стойности за качество на въздуха и ориентировъчните стойности за серен двуокис и твърди суспензии⁷ и Директива на Съвета 84/360/ЕИО от 28 юни 1984 г. за борба срещу замърсяването на въздуха от промишлени инсталации⁸, е целесъобразно качеството на въздуха да се опазва чрез определяне на подходящи норми за газовите емисии от производството на титанов двуокис;

като има предвид, че с оглед извършване на проверка на ефективното прилагане на мерките, държавите-членки следва да извършват наблюдение и контрол на действителното производство на всяко предприятие;

⁷ ОВ, бр. L 229, 30.08.1980 г., стр. 30; Директива, последно изменена и допълнена с Директива 89/427/ЕИО (ОВ, бр. L 201, 14.07.1989 г., стр. 53).

⁸ ОВ, бр. L 188, 16.07.1989 г., стр. 20.

като има предвид, че всички отпадъци от производството на титанов двуокис следва да се избягват или да се използват повторно, когато това е технически и икономически осъществимо, и че тези отпадъци следва да се използват повторно или да се изхвърлят, без да се застрашава човешкото здраве или околната среда,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива определя, съгласно член 9, параграф 3 от Директива 78/176/ЕИО, процедурите за хармонизиране на програмите за намаляване и евентуално премахване на замърсяването от съществуващи промишлени предприятия и цели подобряване на условията за конкуренция в отрасъла за производство на титанов двуокис.

Член 2

1. По смисъла на настоящата директива:

а) когато се използва сулфатна технология:

- *твърди отпадъци* означава:

- неразтворими рудни остатъци, неразложени от сярна киселина по време на производствения процес,
- феросульфати, т.е. кристален феросулфат ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$),

- *силно киселинни отпадъци* означава:

- изходни течности, получени от фазата на филтрация след хидролиза на титанилов сулфатен разтвор. Ако тези изходни течности са свързани със слабо киселинни отпадъци, които общо съдържат повече от 0,5 % свободна сярна киселина и различни тежки метали⁹, течностите и отпадъците, взети заедно, се считат за силно киселинни отпадъци,

- *отпадъци от преработка* означава:

- филтрационни соли, утайки и течни отпадъци, получени от преработката (концентрация или неутрализация) на силно киселинни отпадъци и съдържащи различни тежки метали, без да се включват неутрализирани и филтрирани или декантирани отпадъци, които съдържат само следи от тежки метали, и които преди всяко разтваряне имат киселинност над 5,5,

- *слабо киселинни отпадъци* означава:

- промивни води, охлаждащи води, кондензати и други утайки и течни отпадъци, различни от включените в горните определения, със съдържание на свободна сярна киселина равно на или по-малко от 0,5 %,

⁹ Силно киселинни отпадъци, разредени до съдържание на свободна сярна киселина 0,5 % или под 0,5 %, също се включват в това определение.

- *неутрализирани отпадъци* означава:

- всяка течност с киселинност над 5,5 съдържа само следи от тежки метали и се получава директно от филтрация или декантиране от силно или слабо киселинни отпадъци след преработка за намаляване на нейната киселинност и съдържание на тежки метали,

- *прах* означава:

- всички видове прах от производствените инсталации, и по-специално руден или пигментен прах,

- SO_x означава:

- газообразен серен двуокис и триокис, който се отделя през различните етапи на производство и вътрешни процеси на преработка на отпадъците, включително киселинни капки;

б) когато се използва хлорната технология:

- *твърди отпадъци* означава:

- неразтворими рудни остатъци, неразложени от хлора по време на производствения процес,
- метални хлориди и метални хидроокиси (филтрационни вещества), получени в твърда форма от производството на титанов тетрахлорид,
- коксови остатъци от производството на титанов тетрахлорид,

- *силно киселинни отпадъци* означава:

- отпадъци, съдържащи повече от 0,5 % свободна солна киселина и различни тежки метали¹⁰;

- *отпадъци от преработка* означава:

- филтрационни соли, утайки и течни отпадъци, получени от преработката (концентрация или неутрализация) на силно киселинни отпадъци и съдържащи различни тежки метали, без да се включват неутрализирани и филтрирани или декантирани отпадъци, които съдържат само следи от тежки метали, и които преди всяко разтваряне имат киселинност над 5,5,

- *слабо киселинни отпадъци* означава:

¹⁰ Силно киселинни отпадъци, разредени до съдържание на свободна сярна киселина 0,5 % или под 0,5 %, също се включват в това определение.

- промивни води, охлаждащи води, кондензати и други утайки и течни отпадъци, различни от включените в горните определения, със съдържание на свободна солна киселина над 0,5 %,
- *неутрализирани отпадъци* означава:
 - всяка течност с киселинност над 5,5 съдържа само следи от тежки метали и се получава директно чрез филтрация или декантиране от силно или слабо киселинни отпадъци след преработка за намаляване на нейната киселинност и съдържание на тежки метали,
- *прах* означава:
 - всички видове прах от производствените инсталации, и по-специално руден, пигментен и коксов прах,
- *хлор* означава:
 - газообразен хлор, който се отделя през различните етапи от производствения процес;

в) когато се използва сулфатната или хлорна технология:

- *заустване на отпадъци* означава:
 - всяко съзнателно изхвърляне във вътрешни повърхностни води, вътрешни крайбрежни води, териториални води или в открито море на вещества и материали чрез или от кораби или самолети¹¹.

2. Определенията в Директива 78/176/ЕИО термини имат същото значение по смисъла на настоящата директива.

Член 3

Считано от 15 юни 1993 г., се забранява изхвърлянето на всички посочени в член 2 твърди, силно киселинни, преработени, слабо киселинни или неутрализирани отпадъци.

Член 4

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че е забранено заустването на отпадъци във вътрешни повърхностни води, вътрешни крайбрежни води, териториални води и открито море:

а) по отношение на твърди отпадъци, силно киселинни и преработени отпадъци от съществуващи промишлени предприятия, използващи сулфатната технология:

- до 15 юни 1993 г. във всички гореспоменати води;

¹¹ "Кораби и самолети" означава водни плавателни съдове и въздушни летателни апарати от всякакъв тип. Този израз включва съдове на водна възглавница, плаващи съдове, самоходни или несамоходни, както и стационарни и плаващи платформи.

б) по отношение на твърди отпадъци и силно киселинни отпадъци от съществуващи промишлени предприятия, използващи хлорната технология:

- до 15 юни 1993 г. във всички гореспоменати води.

Член 5

Комисията може да разрешава удължаване на срока за държавите-членки, които изпитват сериозни технически и икономически затруднения да спазят посочената в член 4 дата за прилагане, при условие че до 15 юни 1993 г. на Комисията е представена програма за ефективно намаляване на заустването на такива отпадъци. Тази програма трябва да води до окончателна забрана на такова заустване до 30 юни 1993 г. Не по-късно от три месеца след приемането на настоящата директива, Комисията се информира за всички такива случаи и по тях се провеждат консултации. Комисията информира останалите държави-членки.

Член 6

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират намаляване на заустванията в съответствие със следните разпоредби:

а) от съществуващи промишлени предприятия, използващи сулфатната технология:

- до 31 декември 1993 г. слабо киселинните и неутрализирани отпадъци във всички води се намаляват до стойност, която не надвишава 800 кг от общото количество сулфат на тон произведен титанов двуокис (т.е. съответстваща на SO_4 йоните, които се съдържат в свободната сярна киселина и в металните сулфати);

б) от съществуващи промишлени предприятия, използващи хлорната технология:

- до 15 юни 1993 г. слабо киселинни отпадъци, преработени и неутрализирани отпадъци във всички води се намаляват до следните стойности на общо количество хлорид на тон произведен титанов двуокис (т.е. съответстващи на Cl йоните, които се съдържат в свободната солна киселина и в металните хлориди):

- 130 кг при използване на неутрален рутил,

- 228 кг при използване на синтетичен рутил,

- 450 кг при използване на шлака.

При предприятие, което използва повече от един тип руда, стойностите се прилагат пропорционално на количеството на използваните руди.

Член 7

С изключение на вътрешните повърхностни води, държавите-членки могат да отсрочват посочената в член 6, буква а) дата на прилагане най-късно до 31 декември 1994 г., ако това се налага от сериозни технико-икономически затруднения и при

условие, че до 15 юни 1993 г. на Комисията е представена програма за ефективно намаляване на заустването на такива отпадъци. Тази програма позволява до посочената дата да се достигнат следните пределно допустими стойности на тон произведен титанов двуокис :

- слабо киселинни и неутрализирани отпадъци: 1 200 кг – 15 юни 1993 г.,

- слабо киселинни и неутрализирани отпадъци: 800 кг – 31 декември 1994 г.

Най-късно три 3 месеца след приемането на настоящата директива Комисията се уведомява за такива случаи, които са предмет на консултации с Комисията. Комисията информира останалите държави-членки.

Член 8

1. По отношение на изискванията на член 6, държавите-членки могат да изберат да използват цели за качество в съчетание с подходящи пределно допустими стойности, които да прилагат, така че да се постига равностоеен ефект, от гледна точка на опазване на околната среда и избягване на нарушаването на конкуренцията, на ефекта от предвидените в настоящата директива пределно допустими стойности .

2. Ако държава-членка реши да използва цели за качество, тя представя на Комисията програма¹², която демонстрира, че с мерките се постига равностоеен ефект, от гледна точка на опазване на околната среда и избягване на нарушаване на конкуренцията, на ефекта от пределно допустимите стойности до датите за прилагане на тези пределно допустими стойности в съответствие с член 6.

Тази програма се предоставя на Комисията най-малко шест месеца преди държавата-членка да направи предложение за прилагане на целите за качество.

Тази програма се оценява от Комисията в съответствие с процедурите, предвидени в член 10 от Директива 78/176/ЕИО.

Комисията информира останалите държави-членки.

Член 9

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират намаляване на емисиите в атмосферата в съответствие със следните разпоредби:

а) при съществуващи промишлени предприятия, използващи сулфатната технология:

(i) по отношение на прах, до 31 декември 1993 г. емисиите се намаляват до стойност, която не надвишава 50 mg/nm^3 ¹³ от основни източници и 150 mg/nm^3 ¹³ от всички други източници¹⁴;

¹² Тази информация се предоставя съгласно член 14 от Директива 78/176/ЕИО или отделно, ако обстоятелствата налагат това.

¹³ Кубичен метър при температура 273 К и налягане 101,3 kPa.

(ii) по отношение на SO_x , до 1 януари 1995 г. емисии в резултат на етапите на разлагане и калциниране при производството на титанов двуокис се намаляват до стойност, която не надвишава 10 кг SO_2 еквивалент на тон произведен титанов двуокис;

(iii) държавите-членки изискват инсталирането на средства за предотвратяване на емисиите на киселинни капки;

(iv) инсталациите за концентриране на отпадъчни киселини не отделят повече от $500 \text{ mg/nm}^3 \text{ SO}_x$, изчислено като SO_2 еквивалент¹⁵;

(v) инсталации за калциниране на соли, получени от преработката на отпадъци, се оборудват с най-добрата съществуваща технология, която не води до допълнителни разходи за намаляване на емисиите от SO_x ;

б) при съществуващи промишлени предприятия, използващи хлорната технология:

(i) по отношение на прах, до 15 юни 1993 г. емисиите се намаляват до стойност, която не надвишава 50 mg/nm^3 ¹⁶ от основни източници и 150 mg/nm^3 ¹⁶ от всички други източници¹⁷;

(ii) по отношение на хлора, до 15 юни 1993 г. емисиите се намаляват до средна дневна концентрация, която не надвишава 5 mg/nm^3 ¹⁸ и 40 mg/ng^3 по всяко друго време.

2. Настоящата директива не накърнява разпоредбите на Директива 80/779/ЕИО.

3. Процедурата за наблюдение и контрол на контролните измервания на емисиите на SO_x в атмосферата е посочена в Приложението.

Член 10

Държавите-членки наблюдават и контролират определените в член 6, 8 и 9 стойности и понижения във връзка с действителното производство на всяко предприятие.

Член 11

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всички отпадъци от производството на титанов двуокис, и по-специално отпадъците, които са обект на забрана за заустване или изхвърляне във води или изхвърляне в атмосферата:

¹⁴ Държавите-членки информират Комисията за тези незначителни източници, които не са включени в техните измервания.

¹⁵ За нови процеси на концентрация Комисията може да приеме различна стойност, ако държавите-членки могат да докажат, че не разполагат с техники за постигане на този стандарт.

¹⁶ Кубичен метър при температура 273 K и налягане 101,3 kPa.

¹⁷ Държавите-членки информират Комисията за тези незначителни източници, които не са включени в техните измервания.

¹⁸ Счита се, че тези стойности съответстват на максимум шест грама на тон произведен титанов двуокис.

- се избягват или се използват повторно, когато това е технически и икономически осъществимо,

- се използват повторно или се изхвърлят, без да се застрашава човешкото здраве или да се уврежда околната среда.

Същото важи и за отпадъци, които се получават от повторното използване или преработка на гореспоменатите отпадъци.

Член 12

1. Държавите-членки, които все още не са предприели необходимите мерки за спазване на настоящата директива, ги въвеждат в сила не по-късно от 15 юни 1993 г. Те незабавно информират Комисията за приетите национални разпоредби за спазване на настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или се придружават от такова позоваване при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за разпоредбите от вътрешното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 15 декември 1992 година.

За Съвета:
Председател
M. HOWARD

ПРИЛОЖЕНИЕ

Процедура за наблюдение и контрол на контролните измервания на газообразни емисии на SO_x

За изчисляване на количествата SO_2 и SO_3 и киселинните капки, изразени като SO_2 еквивалент, изпускани от специфични инсталации, трябва да се отчита обемът на изпускания газ по време на въпросните специфични операции и измереното за същия период средно съдържание на SO_2/SO_3 . Дебитът и съдържанието на SO_2/SO_3 трябва да се определят при едни и същи условия на температура и влажност.